

DVOBOJI SLONOV

Indija je dežela slonov. V velikih trumah žive te največje živali kopne zemlje v pragozdovih. V mestih so pa udomačeni sloni tovariši človeku pri napornem delu, popotniku dobrodošle jezdne živali pri potovanjih preko težko dostopnih krajev; v posebnih templjih častijo slone Indijci in boji slonov so vsako leto ljudske slavnosti, kakor v Španiji bikoborbe.

Indijci imajo živalske boje nad vse radi in to že od pradavnih časov. Že l. 1500. so indijski slikarji upodabljali razburljivo igro borečih se slonov. Ljudstvo, ki se ga zbere ob tej priliki na tisoče in tisoče, obkroža s plotovi obdan prostor, kjer se vršijo boji, in vzklika z velikanskim navdušenjem, ko planejo velikani z glasnim trobentanjem drug na drugega, ko napolnijo gosti oblaki prahu ves prostor, ko pazniki z dolgimi drogi podžigajo svoje varovance tako dolgo, da se slabejši sivi orjak umakne in trepetajoč pade na tla.

Boji so zelo napeti, toda ne brezsrčni in ne krvoločni. Tu ne gre za življenje in smrt. Zmaga je odločena, ko močnejši slabjšega odrine ali vrže na tla.

Nič manj kakor dvoboje slonov pa cenijo Indijci tudi boje med kamelemi. Noben Evropec, ki ni bil že priča takega boja, ne bi prisodil tem miroljubnim in dobrodušnim živalim tako velikega poguma in veselja do dvoboja. Kamela je bojovita kakor le malokatera žival pustinje; toda svoje bojno veselje je v teku tisočletne službe človeku že davno pozabila.

GORENJSKE OTROŠKE POPEVKE

MANICA

I.

Vse narobe

Sonce sije,
dežek gré,
málin teče
brez vodé.
Petelín poje
brez glavé,
hlapec pleše
brez nogé.
Dekla pometa
brez metlé.
Očka seje
brez roké.
Mati kuha
brez ponvé...!
Tako je bilo
in bo še,
tam, kjer svet
narobe gre.

II.

Pojdimo v Ljubljano ...

Pojdimo v Ljubljano
kupit novo brano,
pojdimo še v Kranj
kupit stari panj!
In na Šmarno goro
delati pokoro,
in pa gor' na Bled
po en mrzel led.
Potlej pa še v Kamnik
po en lahek slamnik,
in še gor v Bohinj,
kjer je dost' tropin.
In še v Škofjo Loko
po pšenično moko,
pa še v Stransko vas
kupit koš klobas.
Koš na mizo djali,
zraven mi se vsedli,
glasno se smejali,
vse klobase snedli.

III.

Gurajmo, delajmo ...

Gurajmo, delajmo
nova kolesa,
da se popeljemo
v sveta nebesa!
Božji svetniki nam
vrata odprejo
in nas na sredo
nebes ponesejo.
V raju blišči se vse,
da ni za gledat',
vse je sprelepo, da
ni za povedat'.
Angelčki godejo,
da se vse trese,
dušice plešejo,
da se vse mede.
Holadra-holadri,
holadro-dro!